

Trzebownisko, 8 marca 2024 r.

PIR/638-1/2024/AG

**Członkowie
Porozumienia Izb Rolniczych Polski
Południowo-Wschodniej**

W związku z obradami Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej, które odbyło się w terminie 29 lutego - 1 marca 2024 r. w Boguchwale, w imieniu Zarządu Podkarpackiej Izby Rolniczej przesyłam komplet stanowisk opracowanych i przyjętych w trakcie tego posiedzenia.

Informuję, że stanowiska zostały przesłane do Zarządu Krajowej Rady Izb Rolniczych z prośbą o podjęcie działań mających na celu realizację zawartych w nich postulatów.

Z poważaniem

DYREKTOR BIURA
Podkarpackiej Izby Rolniczej

Wiesław Lada

Otrzymują:

- 1) Pan Gustaw Jędrejek, Prezes Lubelskiej Izby Rolniczej
- 2) Pan Ryszard Czaicki, Prezes Małopolskiej Izby Rolniczej
- 3) Pan Marek Froelich, Prezes Izby Rolniczej w Opolu
- 4) Pan Roman Włodarz, Prezes Śląskiej Izby Rolniczej
- 5) Pan Mirosław Fucia, Prezes Świętokrzyskiej Izby Rolniczej.

W zał.:

- 1) stanowisko nr 1/2024 w sprawie nowelizacji ustawy o izbach rolniczych
- 2) stanowisko nr 2/2024 w sprawie szkód łowieckich i szkód wyrządzanych przez zwierzęta prawnie chronione
- 3) stanowisko nr 3/2024 w sprawie dramatycznej sytuacji na rynkach rolnych, w szczególności na rynku zbóż
- 4) stanowisko nr 4/2024 w sprawie pomocy de minimis w rolnictwie
- 5) stanowisko nr 5/2024 w sprawie możliwości wyrejestrowania ciągników rolniczych oraz przyczep rolniczych
- 6) stanowisko nr 6/2024 w sprawie nowelizacji ustawy o podatku rolnym.

Stanowisko nr 1/2024
Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej
z dnia 1 marca 2024 r.
w sprawie nowelizacji ustawy o izbach rolniczych

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o podjęcie działań zmierzających do zmiany ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 183) w niżej wymienionych kwestiach.

Analizując ćwierć wieku działalności izb rolniczych i przebieg kolejnych, już siódmych wyborów do rad powiatowych izb rolniczych, Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej widzi konieczność zmian w ustawie o izbach rolniczych, w związku z czym proponuje się aby:

- 1) art. 10 ust. 2 ustawy otrzymał brzmienie: „2. Kadencja walnego zgromadzenia trwa 5 lat, licząc od dnia wyborów”,
- 2) art. 27 ust. 2 ustawy otrzymał brzmienie: „2. Zgłoszenie kandydatury wymaga poparcia co najmniej 20 członków danej izby posiadających prawo wyborcze w danym okręgu wyborczym, a w okręgu wyborczym gdzie miejsce zamieszkania członków izby w co najmniej 50% jest inne niż w danym okręgu wyborczym z którego dokonuje się wyboru delegata, zgłoszenie kandydatury wymaga poparcia co najmniej 10% członków danej izby posiadających miejsca zamieszkania w danym okręgu wyborczym”.

Opierając się o definicję samorządu - izby rolnicze są samorządem rolniczym utworzonym z mocy prawa przez płatników podatku rolnego zamieszkujących dane terytorium, a więc można znaleźć tu analogię z samorządem terytorialnym, w którym w inny sposób rozwiązana jest kwestia długości kadencji (5 lat) i zgłaszania kandydatów do poszczególnych szczebli samorządu terytorialnego (minimum 25 na szczeblu gminy).

Argumentując zasadność wniosku w kwestii zmniejszenia ilości podpisów członków danej izby popierających kandydata do rady powiatowej na szczeblu gminy z 50 do co najmniej 20 należy zauważyć, że widoczny jest spadek liczby członków izby. Przy kolejnych wyborach wzrasta ilość nieobsadzonych mandatów, co jest wyraźnie widoczne w gminach miejskich, małych powierzchniowo gminach oraz gminach słabo zaludnionych.

Natomiast za wydłużeniem kadencji oprócz analogii z samorządem terytorialnym przemawia fakt, że koszty związane z wyborami, z wyjątkiem kosztów związanych ze sporządzeniem spisu członków izby rolniczej uprawnionych do udziału w głosowaniu w wyborach do rad powiatowych izby rolniczej w gminach, pokrywane są z budżetu izby. Wysokie koszty związane z wyborami ograniczają możliwość przeprowadzenia wyborów w obwodach, co z kolei przekłada się na ograniczenie prawa wyborczego członkom izby oraz realizację zadań izby.

W przypadku samorządu terytorialnego koszty związane z wyborami pokrywa budżet państwa. Biorąc pod uwagę powyższe, wnioskuje się o pokrycie kosztów związanych z wyborami do samorządu rolniczego z budżetu państwa.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o podjęcie działań zmierzających do zmiany ustawy o izbach rolniczych w ww. kwestiach.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman

Stanowisko nr 2/2024

Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej

z dnia 1 marca 2024 r.

w sprawie szkód łowieckich i szkód wyrządzanych przez zwierzęta prawnie chronione

Ze względu na typowo przyrodniczy charakter działalności rolniczej i związaną z tym konieczność dostosowywania się do występujących zjawisk przyrodniczych, Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej doskonale zdaje sobie sprawę, że przyroda - natura jest systemem naczyń połączonych. Jednak od kilkunastu lat obserwuje się, że system ten został zachwiany.

1. Zauważa się znaczny wzrost populacji saren, jeleni, dzików oraz bobrów żerujących na polach i niszczących uprawy, a co za tym idzie odnotowuje się wzrost szkód za które rolnik nie otrzymuje należytego odszkodowania. Wychodząc z założenia, że wszelka zwierzyna jest własnością Skarbu Państwa a gospodarka łowiecka jest jedynie niedoskonałym instrumentem służącym regulacji populacji zwierzyny łowieckiej, Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej domaga się wprowadzenia daleko idących zmian w Prawie łowieckim.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej domaga się szacowania szkód łowieckich przez niezależną komisję oraz wypłaty odszkodowań z funduszu powstałego z odpisu z budżetu państwa, składek członkowskich myśliwych, sprzedaży tuszek, sprzedaży trofeów łowieckich, dzierżawy obwodów łowieckich, ubezpieczeń, darowizn, odpisu z budżetu Lasów Państwowych chociażby z tytułu polowań dewizowych i innych źródeł mających jakikolwiek związek z łowiectwem. Takie rozwiązanie będzie satysfakcjonujące nie tylko dla rolników, ale też myśliwych oraz społeczeństwo, które poczuje się współodpowiedzialne za utrzymanie zwierzyny w krajowym ekosystemie i krajobrazie. Zauważamy, że odszkodowania za szkody wyrządzane przez bobry w uprawach oraz odszkodowania za szkody wyrządzane przez zwierzynę na terenach poza obwodami łowieckimi są już wypłacane z budżetu państwa.

2. Z obserwacji przyrody wynika, że nastąpił znaczny wzrost populacji zwierząt prawnie chronionych – wilków, bobrów i ptactwa prawnie chronionego. Gatunki te zasiedlają tereny, w których nigdy dotychczas nie były widywane czyniąc duże szkody, jedne bezpośrednio w hodowli zwierząt a pośrednio we wzroście szkód łowieckich, drugie w infrastrukturze melioracyjnej, uprawach rolnych i drzewostanie. Prawne obwarowania dotyczące ich ochrony, w przypadku bobrów utrudniają a w przypadku wilków wręcz uniemożliwiają utrzymanie ich liczebności na poziomie zaspokajającym ich potrzeby bytowe.

Wsluchując się w głos hodowców bydła, owiec, kóz, właścicieli psów, posiadaczy trwałych użytków zielonych i innych upraw notorycznie zalewanych i podtapianych, Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej domaga się opracowania strategii ochrony oraz gospodarowania zasobami wilka, bobra i ptactwa prawnie chronionego. Przy czym

uważa się, że gospodarowanie zasobami wilka nie powinno opierać się na wypłacaniu marnych odszkodowań i nakładaniu kolejnych obowiązków na rolnika. Biorąc pod uwagę iż populacji wilka nie zagraża gatunkowa eliminacja a jej niekontrolowany wzrost prowadzi do paraliżu hodowli bydła, owiec czy kóz w obrębie Bieszczadów, Beskidów, Sudetów i nie tylko, najbardziej oczekiwanym przez rolników byłoby zniesienie jego całorocznej ochrony. Charakter tego zwierzęcia i jego umiejętność dostosowania się do zaistniałej sytuacji przy poczuciu bezkarności z jego strony, gdyż jest to zwierzę nad wyraz inteligentne, nakazuje wręcz konieczność podjęcia radykalnych kroków w ograniczeniu jego populacji.

W związku z powyższym Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej zmuszone jest do podjęcia trudnego tematu szkód łowieckich i szkód wyrządzanych przez zwierzęta oraz ptactwo prawnie chronione i do przedstawienia niniejszego stanowiska.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman

Stanowisko nr 3/2024
Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej
z dnia 1 marca 2024 r.
w sprawie dramatycznej sytuacji na rynkach rolnych, w szczególności na rynku zbóż

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wyraża głębokie zaniepokojenie związane z aktualną sytuacją na rynkach rolnych, w szczególności na rynku zbóż. Praktycznie we wszystkich obszarach produkcji rolnej, zauważalna jest wyraźna dekoniunktura. Dramatycznie wygląda sytuacja na rynku kukurydzy, sytuacja na rynku zbóż jest także niezadowolająca. Wyraźny spadek cen oraz wypełnione magazyny i silosy są wynikiem niekontrolowanego napływu zbóż z Ukrainy na rynek Unii Europejskiej, po zniesieniu ceł przez Komisję Europejską. Dodatkowym, negatywnym czynnikiem były trudne warunki atmosferyczne w okresie ostatnich zniw, najpierw susza potem deszcze nawalne które spowodowały, że mamy więcej zboża paszowego niż konsumpcyjnego.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej stoi na stanowisku, że błędem było nieprzedłużenie unijnego embarga na ukraińskie zboża i podtrzymuje obawy o dalszą destabilizację rynku zbóż, rzepaku, kukurydzy i innych produktów rolnych w Polsce. Mając na uwadze olbrzymi potencjał rolnictwa ukraińskiego, który w wyniku przyspieszonego procesu akcesji Ukrainy do struktur Unii Europejskiej, będzie stanowił ogromne wyzwanie dla pozycji polskiej produkcji rolno-spożywczej w przyszłości, dostrzega się duże zagrożenie w braku kompleksowych propozycji i rozmów Komisji Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego w kwestii wypracowania systemowych działań, zapobiegających destabilizacji polskiego rynku żywnościowego, poprzez napływ towarów rolnych z Ukrainy.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej stoi na stanowisku, że stabilizacja cen na rynku zbóż, kukurydzy i innych produktów rolnych jest możliwa tylko i wyłącznie poprzez rzeczowe i logiczne regulacje dotyczące ich importu z terenu Ukrainy. W przeciwnym wypadku nasi rolnicy i producenci rolni stoją na przegranej pozycji w stosunku do potencjału jaki reprezentuje sektor rolny Ukrainy. Za naszą wschodnią granicą funkcjonują gospodarstwa wielkoobszarowe mające tysiące hektarów ziemi, natomiast w Polsce funkcjonują znacznie mniejsze gospodarstwa rodzinne, które nie są w stanie z nimi konkurować. Istotnym znaczeniem jest również to, że Ukraina nie podlega unijnym zasadom i bezpieczeństwo konsumenta nie jest zabezpieczone jak to ma miejsce w krajach Unii Europejskiej. W Ukrainie produkty żywnościowe a także uprawiane rośliny mogą być modyfikowane genetycznie, można też używać środków ochrony roślin, które u nas są zakazane. Protesty rolnicze, które już od dłuższego czasu są prowadzone przez zdesperowanych rolników na terenach przejść granicznych z Ukrainą a także na drogach publicznych, dobitnie pokazały z jakim zagrożeniem w egzystencji rolników mamy do czynienia.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o podjęcie działań zmierzających do zabezpieczenia interesów polskich producentów rolnych poprzez

zablokowanie niekontrolowanego napływu zbóż, kukurydzy, rzepaku i innych produktów rolnych do Polski. Wypracowanie zasad umożliwiających bezpieczny transport (np. kolejowy) wszelkich produktów rolnych przeznaczonych do krajów docelowych, w taki sposób, aby te produkty nie znalazły się na rynku polskim. Mając na uwadze agresję Rosji na Ukrainę, w interesie Polski a także Unii Europejskiej, niezbędna jest pomoc w bezpiecznym przepływie towarów ukraińskich do krajów w których brakuje żywności. Decyzje podejmowane przez instytucje odpowiedzialne za niekontrolowany napływ towarów z Ukrainy, były opóźnione i nieskuteczne. Wobec powyższego rolnicy oczekują wyrównania poniesionych strat i podjęcia takich działań, aby w przyszłości podobna sytuacja nie miała miejsca.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej żąda, aby kontyngenty na rok 2024 i lata następne na wszystkie towary rolne z Ukrainy, były ustalane na wysokości kontyngentów z roku 2021. Ponadto oczekuje się, aby wprowadzono obowiązkowo kaucje lub cła na towary wwożone z Ukrainy na terytorium Unii Europejskiej. Towary wwożone spoza strefy Schengen nie spełniają standardów żywności produkowanej na terytorium Unii Europejskiej, gdyż w miejscach jej produkcji nie przestrzega się dobrostanu zwierząt oraz stosuje się środki ochrony roślin zabronione w Unii Europejskiej.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman

Stanowisko nr 4/2024
Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej
z dnia 1 marca 2024 r.
w sprawie pomocy de minimis w rolnictwie

Od momentu wejścia Polski do Unii Europejskiej w 2004 roku, narasta problem szybkiego wyczerpywania się rocznych limitów krajowych pomocy de minimis w rolnictwie. Szczególnie w ostatnich kilku latach, mimo zwiększenia do 20 tys. EURO limitu indywidualnego dla gospodarstwa rolnego, już w I połowie roku % wykorzystania limitu krajowego przekraczał 70%, a w ostatnim kwartale roku zwykle pomoc ta była na wyczerpaniu.

W 2024 roku na 10 stycznia limit pomocy był wykorzystany już w 73,45%, co wskazuje na znaczenie problemu. W tej sytuacji coraz większa liczba rolników nie może skorzystać z tej pomocy z powodu wyczerpania dostępnego limitu, np. z tytułu zwolnienia z PCC od zakupu ziemi, pomocy suszowej, dopłat do zakupionego materiału siewnego, ulgi i zwolnienia w podatku rolnym z tytułu nabycia ziemi rolnej celem powiększenia gospodarstwa lub utworzenia nowego, dotacji na dostosowanie gospodarstw rolnych do wymogów bioasekuracji w strefie ASF i wielu innych. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest „wrzucanie” do pomocy de minimis w rolnictwie coraz to nowych form wsparcia gospodarstw zamiast uzyskiwania akredytacji dla pomocy krajowej w Komisji Europejskiej. Dalsze obciążanie limitu kolejnymi rodzajami wsparcia może doprowadzić do pełnej fasadowości i pozorności tej pomocy.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o weryfikację listy aktualnych rodzajów wsparcia w ramach pomocy de minimis i pozostawienie tylko tych, które obejmują kluczowe dla dużej liczby gospodarstw rodzaje wsparcia. Pozostałe powinny być objęte pomocą notyfikowaną.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman

Stanowisko nr 5/2024
Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej
z dnia 1 marca 2024 r.
w sprawie możliwości wyrejestrowania ciągników rolniczych oraz przyczep rolniczych

Aktualne zapisy ustawy Prawo o ruchu drogowym teoretycznie umożliwiają czasowe wyrejestrowanie pojazdów. Jednak jeśli zagłębić się w przepisy, to przywilej dotyczy tylko posiadaczy pojazdów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, ciągników samochodowych, pojazdów specjalnych i autobusów. Natomiast w przypadku ciągników i przyczep rolniczych trzeba przeprowadzić pełną procedurę wyrejestrowania. W tej sprawie samorząd rolniczy – Krajowa Rada Izb Rolniczych, wielokrotnie występował do właściwych ministrów, m.in. w 2014 i 2017 roku. Był nawet procedowany w Sejmie projekt zmiany przepisów w tym zakresie, niestety bez rezultatu. Samorząd rolniczy motywował potrzebę zmian przepisów w tym zakresie m.in. rosnącymi ciągle składkami obowiązkowego ubezpieczenia (OC), na których rolnicy mogliby okresowo oszczędzać i obowiązującymi już takimi rozwiązaniami np. w Niemczech.

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o pilne wprowadzenie zmian w ustawie Prawo o ruchu drogowym, aby umożliwić czasowe wyrejestrowanie i powtórna rejestrację ciągników i przyczep rolniczych.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman

Stanowisko nr 6/2024
Porozumienia Izby Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej
z dnia 1 marca 2024 r.
w sprawie nowelizacji ustawy o podatku rolnym

Porozumienie Izby Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o podjęcie działań zmierzających do zmiany ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 ze zm.).

Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym określa zasady przyznawania ulgi podatkowej z tytułu położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich. Zgodnie z art. 13b ww. ustawy, podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla gruntów klas I, II, IIIa, III i IIIb, a o 60% dla gruntów klas IVa, IV i IVb. Za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miejscowości, w których co najmniej 50% użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m n.p.m. Wykaz tych miejscowości w danym województwie ustala sejmik województwa.

Zachodzące w sposób ciągły zmiany w strukturze użytkowania gruntów z powodu wyłączania gruntów z produkcji rolnej, mają wpływ na zmianę wartości procentowej gruntów położonych powyżej 350 m n.p.m. ujawniane są w prowadzonej przez właściwego Starostę Powiatowego w bazie ewidencji gruntów i budynków. Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1752 ze zm.), dane zawarte w tej bazie są podstawą m.in. wymiaru podatków i świadczeń. Sytuacja ta powoduje konieczność zaktualizowania obowiązującego wykazu miejscowości położonych na terenach podgórskich i górskich. Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym zmiana kwalifikacji danej miejscowości do ww. wykazu dotyczy całej miejscowości, a nie tylko nieruchomości, których wyłączenie z produkcji rolnej przyczyniło się do zmiany. Utrata statusu miejscowości pogórskiej i górskiej ustalonej zgodnie z przepisem ustawy o podatku rolnym, skutkuje wzrostem podatku również dla właścicieli i posiadaczy gruntów rolnych, którzy niezmiennie i nadal prowadzą w tych miejscowościach działalność rolniczą, w tym na nieruchomościach położonych powyżej 350 m n.p.m.

Obszary górskie i podgórskie w Polsce dysponują dużym potencjałem w wymiarze kulturowym, turystycznym i gospodarczym, dlatego też należy dążyć do ich zrównoważonego rozwoju, przy jednoczesnym zachowaniu ochrony unikatowej w skali Europy różnorodności przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego. Konwencja Karpacka której sygnatariuszem jest między innymi Polska, zwraca uwagę na związek pomiędzy ochroną środowiska, w tym bioróżnorodności, a potrzebą zapewnienia korzyści dla lokalnej społeczności poprzez zrównoważony rozwój. Konieczne są zatem działania, które zapewnią zachowanie krajobrazu terenów rolnych na obszarach górskich i przyniosą korzyści z gospodarowania lokalnej społeczności.

Mając powyższe na uwadze, Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o nowelizację ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 ze zm.) regulującej zasady przyznawania ulgi podatkowej z tytułu położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich. Nowelizacja powinna dotyczyć zmniejszenia kryterium procentowego (co najmniej 40% użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m n.p.m.) - bądź ulga w podatku rolnym powinna przysługiwać właścicielom i posiadaczom nieruchomości gruntowych w których występują użytki rolne położone powyżej 350 m n.p.m.

Należy zauważyć, że zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 219) jednostką powierzchniową podziału kraju dla celów ewidencji gruntów i budynków jest jednostka ewidencyjna/obręb ewidencyjny/działka ewidencyjna, a nie miejscowość. W praktyce występują sytuacje, że w granicach jednego obrębu ewidencyjnego znajduje się więcej niż jedna miejscowość. Wobec powyższego zasadne jest dostosowanie zapisów ustawy o podatku rolnym do rozporządzenia regulującego prowadzenie ewidencji gruntów i budynków, ponieważ dane zawarte w tej ewidencji są podstawą wymiaru podatków i opłat.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman